

ת"פ 13992/10 - מדינת ישראל נגד חיים מזרחי

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 13992-10-19 מדינת ישראל נ' מזרחי
תיק חיזוני: 434425/2019

בפני כבוד השופט משה גינוט
מאשינה מדינת ישראל
נגד חיים מזרחי
נאשמים החלטה

1. כנגד הנאשם חיים בן אברהם מזרחי, הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) לפקודת הסמים המסתוכנים, נוסח חדש התשל"ג-1973; ובabayra נוספה של החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סייפה, לפקודת הסמים המסתוכנים.
2. מן הפרטים המפורטים בכתב האישום, מתחור כי ביום 3 אוקטובר 2019 סמוך לשעה 19:00, בבתו של הנאשם שברחוב שיבת ציון 54 חדרה, במהלך חיפוש שנערך כדין על ידי שוטרים בדירה, נמצא הנאשם כשהוא מחזיר במקומות שונים בדירה סמים מסוכנים כדלקמן:
- במטבח הדירה, על גבי השיש, סמ מסוכן מסוג חשיש במשקל 125.78 גרם נתו;
  - בסלון הדירה, מחולק ל- 86 שקלים, סמ מסוכן מסוג קנאביס במשקל 14.73 ק"ג נתו;
  - מתוחם למיטה בחדר השינה מחולק ל- 9 שקלים סמ מסוכן מסוג קנאביס במשקל של 2527.09 גרם נתו.
3. עם תחילת הדיון, הגיע ב"כ הנאשם עתירה לגילוי ראייה חסופה. במסגרת העתירה טען ב"כ הנאשם כי הנאשם בתיק זה אינו בעל עבר פלילי ואין כנגדו תיקים פתוחים.טעןתו, הוצאו בתיק זה 2 תעוזות חיסון המתיחסות ל- 2 ידיעות. התעודה מתיחסת לכל פרט שיש בו כדי לגלוות את זהותו של האדם /או האנשים אשר מסרו את המידע למשטרת לרבות המידע על מועד מסירת המידע, תוכן המידע ולמעט התמצית שבתועדה עצמה.
- לטענת ב"כ הנאשם, ביום 19 במאי 2020, הוציא הרשות לביטחון פנים תעודת חיסון אשר באה לתוך

את תעודה החיסין שנחתמה בתאריך 11 במאי 2020, אשר החליפה את תעודה החיסין מתאריך 12 לדצמבר 2019. במסגרת בקשתו, טען הסגנור כי בנסיבות המקירה, גובר האינטרס של עשיית צדק עם הנאשם על האינטרס של שמירה על שלום הציבור.

הסגנור טען נגד התנהלות המאשינה והتمعון בהוצאות תעודה חיסין חדשות יממה לפני הדיון בהליך הגישור שנקבע.

בשלב מאוחר יותר הוגש לבית המשפט כתב טענות בעניין חיפוש בלתי חוקי וקשים ראויים נוספים.

כעולה ממסמך זה, מפורטים בו הטענות המפורטות את חוקיותו של החיפוש ואת המסקנה המתבקש. לטענת הסגנור ולפיה הריאות אשר הושוו במסגרת אין קבילות ואין יכולות לשמש את המאשינה כנגד הנאשם.

4. לטענת הסגנור, צו החיפוש אליו התייחס כב' השופט גופמן אשר חתום על הצו, בכתבתו: "ראש הנקרה, בית 2, קומות עם פרגולה, בחדרה".

הסגנור התייחס לד"ח פועלה אירוע 6200 מתאריך 3 אוקטובר בשעה 21:30, אשר נכתב על ידי השוטר יבגני שאיביץ כשבתוilet הד"ח ציין השוטר כי הגיע לכתובות שיבת ציון 54. לטענתו, השוטרים לא פנו לכתובות על בסיסה ביקשו את צו החיפוש אלא פנו לכתובות אחרת.

لطענתו ד"ח זה מפרט באופן שאינו משתמש לשתי פנים את כלל הטעויות וחוסר הסדר מצד שוטרי הבילוש, באופן שאינו מתחייב עם הנהניות החוקיות בбиzeug חיפוש בבית החשוד. בתחילת הד"ח ציין השוטר כי הגיע לכתובות שיבת ציון 54 בו התמקמו שלושת השוטרים ומתרברר שהשוטרים פנו לרחוב אחר. לאחר שהתמקמו אל מול הבניין, יצא צערן מדלת הכנסתה ובאותו הרגע לא ידע השוטר יבגני כי מדובר באותו חזוד שלismo הגיעו לבצע את החיפוש. בדו"ח לא צוין כי הבלש מכיר את הנאשם היכרות מוקדמת.

אותו שוטר עט על החשוד,לקח ממנו את המפתחות עימם נעל את דלת הדירה, עוד לפני שביקש מן החשוד להזדהות. לדבריו הסגנור המדובר בפועלה בלבד חוקית, השוטר הזדהה בסוף כשות וישירות ביצע חיפוש על גופו וזאת מבלתי שהנאשם אישר לו לבצע חיפוש. בחיפוש נמצא על גופו של הנאשם כמהות קטנה של חומר החשוד כסם, לשימוש עצמי בלבד.

בשלב זה, ביקש השוטר יבגני לבצע חיפוש בבתו של הנאשם. הנאשם דרש צו חיפוש אולם צו החיפosh לא היה תקין לכתובות ההז.

אין ספק כי השוטרים ידעו בסופו של דבר כי הם נמצאים בכתובות שאינה תואמת לצו החיפוש שכן כתובות החיפוש הוגדרה כרחוב ראש הנקרה ולא לכתובות החיפוש אליה הגיעו השוטרים שהינה רחוב שיבת ציון 54.

5. באופן אופן ביצוע החיפוש בבתו של הנאשם, קיימות סתיות רבות.

תחילת החיפוש בבתו של הנאשם הتبיעה ללא עדים ולא הסכמת הנאשם לקיים את החיפוש; לא הייתה שום דחיפות בби�ו החיפוש ולמעשה נכח רק עדת אחת, כך עולה מuin בכתיבת דוחות הפעולה של השוטרים.

בנוסף, הוציא השוטר יגנני מזכיר לתיקון והבהיר נקודות בדו"ח מיום 3 אוקטובר 2019, וזאת רק לאחר 4 ימים מן הדו"ח המקורי אשר הוצא ביום 1 באוק' 2019. עוד הוא דאג לצין כי השוטרים לא הגיעו לשירות לרחוב שבית ציון 54 אלא לרחוב ראש הנקרה ובנוסף אותו שוטר דאג לכתוב את סיבת הבלבול בין הכתובות לאור קיומה של סימטה בין שתי הרחובות, ללא שילוט על אף שהדבר לא תועד ואינו כתוב במקום אחר בדוחות המשטרה. מזכיר זה מעלה סימני שאלה רבים כאשר לטענתה הסגורה מטרתו של אותו מזכיר הייתה לטעור את הטיעויות הרבות שבוצעו על ידי השוטרים בפועלם ובדוחות אותם הם כתבו לאחר המקרה.

6. על בסיס כל אשר נתען לעיל, טוען ב"כ הנאשם כי לא ניתן להשתמש בראיות שהושגו במסגרת החיפוש בבית הנאשם.

7. בתגובה לטענות אלו טוענה ב"כ המשימה כי ביום 3 אוק' 2019, נחתם צו חיפוש הנושא את פרטי של הנאשם בכתבת המగורים רחוב ראש הנקרה חדרה וזאת על בסיס מידע מודיעיני מיום 25 ספטמבר 2019.

ביום 3 אוקטובר 2019, הגיעו השוטרים הממלאים תפקידם כדין אל ביתו של הנאשם לאחר קבלת מידע בטוח של 24 שעות וממנו עלה במידע כי בדירה הנrente **קיימים סמים**.

עם הגעת השוטרים למקום, זזהה במקום נשוא הצו (ה הנאשם) על פי תעודה הזהות.

במצב דברים זה, כאשר לשוטר היה יסוד סביר להניח כי במקום מתבצע פשע או פשע בוצע זה מקרוב - נערכ חיפוש על גוףו של המשייב. חיפוש שהביא לתפיסתם של סמים המצויים בחזקתו.

השוטרים פעלו בהתאם לסמכותם הקבועה בסעיף 26א'(1) לפקודת סדר הדין הפלילי מעוצר וחיפוש (נוסח חדש) התשל"ט-1969; בנוסף פעלו השוטרים לאיתור עדת, השכנה אסתר, בטרם נערך החיפוש בפועל בנכס.

8. ביום 19 ביולי 2020, נערך דיון בבקשת הסגורה.

לטענתו, המשימה ביצעה כאן חטא על פשע. ביום 3 אוק' 2019 הוצאה תעודה חיסין ולאחר זמן קצר תוקנה תעודה החיסין. לדבריו, השוטרים נכנסו לביתו של הנאשם ללא צו חיפוש. הסגגור ביקש לחשוף לא רק את המידעומי מסר אותו למשייב, הוא ביקש גם לדעת אליו שעיה ניתן צו חיפוש על

ידי בית-המשפט.

לטענתו, יש הצדקה למסור לו את שמו של הנאשם וכן את מלאו תוכן המידע.

על טענות אלו השיבה ב"כ המאשימה, כי לא במהרה מסיר בית המשפט חיטין וכי יש לעשות את האיזונים בין הגנת הנאשם לבין האינטרס הציבורי. במקרה זה יש חשיבות עצומה לשיתוף הפעולה בין משטרת ישראל לבין המקורות וקיימת הצדקה להגן על הנאשם.

לגופו של עניין טענה ב"כ המאשימה לא נפל כל פגם בחיפוש. השוטרים התמקמו אל עבר ביתו של הנאשם, נתפסו 18 ק"ג של סמים שחילקו מחלוקת לשיקיות, וכאשר הגיעו את הנאשם הוא הודה בשמו ובמספר תעודה זההות שלו.

9. עם תום הדיון, יצאתי לשפטו ובונכות ב"כ המאשימה וקבעתי החקירות שמעתי הסברים מהם. כמו כן עינתי במידע המודיעיני.

מציד בכל המידע, החלמתי לדוחות את עתירת הסגנון לגילוי הראות החסויות.

10. כפי שנקבע בפסקה מהי ראייה חיונית להגנת הנאשם, כפי שנקבע בבש"פ 10/120 פלוני נ' מדינת ישראל - המבחן לחינויתה של ראייה להגנתו של הנאשם אם יש בה פוטנציאל מזקה, קרי - אם הראייה עשויה לעורר ספק סביר באש灭ו.

11. כאמור, מעון בחומר החסוי ולאחר שימושו השמעתי הסברים לשפטו מציג המשטרה, עולה כי לא מדובר בחומר החיוני להגנת הנאשם. בבש"פ 4873/17 נפסק:

"ברובם המכريع של המקורים ראיות חסויות המבוססות על מידע מודיעיני הן בבחינת עושר השמר לרעת הנאשם. רוצה לומר, שאילו הייתה התביעה יכולה לעשות שימוש בהליך הפלילי בראיות חסויות שמקורן במידע המודיעיני, מה שנבעצר הימנה מטעמים מבנים של שמירת מקורות. ברובם המכريع של המקורים, הדבר היה בעוכרו של הנאשם".

12. סוף דבר - הנהני דוחה את עתירתו של הסגנון לגילוי הראות.

המציאות תשליך העתק מהחלטה זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אלול תש"פ, 17 ספטמבר 2020,

בהעדר הצדדים.